

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **V. K.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, v řízení o námitce podjatosti soudce, uplatněné žalobkyní proti soudci Městského soudu v Praze Mgr. Jiřímu Tichému,

t a k t o :

Soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiří Tichý **n e n í** vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 Cad 144/2008.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze vede pod sp. zn. 2 Cad 144/2008 řízení o žalobě V. K. proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru sociální péče a zdravotnictví ze dne 12. 4. 2006, č. j. MHMP 83815/2006, jímž bylo zamítnuto odvolání V. K. a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12 ze dne 25. 1. 2006, č. j. ODP/NEZ/159/2006/FOL, kterým byla V. K. zvýšena s účinností ode dne 1. 1. 2006 opakovaná peněžitá dávka sociální péče na částku 3 512 Kč měsíčně.

V rámci řízení o uvedené žalobě – po zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2007, č. j. 2 Cad 59/2006, rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2008, č. j. 6 Ads 131/2007 - 123, a vrácení věci k dalšímu řízení Městskému soudu v Praze - vznesla žalobkyně podáním ze dne 2. 10. 2009 námitku podjatosti soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiřího Tichého, který měl věc rozhodovat. Tuto námitku odůvodnila žalobkyně tím, že Mgr. Jiří Tichý je soudcem, který během několika měsíců mění své názory na stejnou věc a přitom ještě odkazuje na jakési myšlenkové pochody. V důsledku změny svých názorů je pak tento soudce schopen tvrdit - ovšem bez vnímání objektivní reality - věci, které neodpovídají skutečnosti. Soudce s takovými myšlenkovými pochody proto nemůže v její věci objektivně rozhodnout.

Dotčený soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiří Tichý ve svém vyjádření k námitce podjatosti uvedl, že mu nejsou známy žádné skutečnosti, pro které by byl vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci. K projednávané věci ani k účastníkům řízení především nemá žádný vztah. Okolnosti spočívající v postupu soudce v projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech pak nejsou důvodem k jeho vyloučení.

Věc byla v souladu s ustanovením § 8 odst. 5 s. ř. s. předložena dne 7. 10. 2009 k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Předpokladem pro zajištění záruky správného a spravedlivého rozhodnutí je, aby v řízení jednal a rozhodoval soudce nepodjatý, který není v žádném osobním vztahu k účastníkům a k jejich zástupcům a který není nikterak zainteresován na výsledku řízení. Proto důvodem vyloučení soudce je soudcův poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Poměr k věci vyplývá především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci; tak je tomu v případě, kdyby byl sám účastníkem řízení, nebo v případě, že by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen na svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být také založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, např. vztahem přátelským či naopak zjevně nepřátelským. Zákon dále vylučuje soudce, který věc již projednával anebo o ní rozhodoval v jiném stupni, v předchozím soudním řízení nebo v řízení u správního orgánu (podíl na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení znamená, že musí jít o totožnou věc; podílem na předcházejícím soudním řízení pak bude například situace, kdy soudce působil ve věci jak u krajského soudu, tak posléze u Nejvyššího správního soudu, popřípadě naopak kdy by jako člen senátu Nejvyššího správního soudu věc vrátil krajskému soudu, kde by zasedal jako člen senátu, nebo jako specializovaný samosoudce a měl by ji znovu projednávat). Vyloučen je také soudce, který získal o věci poznatky jiným způsobem než z dokazování při řízení (např. jako svědek vnímal skutečnosti, které jsou předmětem dokazování). Okolnosti spočívající v postupu soudce či jeho rozhodování v konkrétní věci, zásadně nejsou samy o sobě - aniž by ukazovaly na důvod jiný (např. na poměr k věci či účastníkům) - důvody relevantními pro vyloučení soudce. V postupu soudce při projednávání konkrétní věci, a to i nesprávném, se totiž projevuje samotný výkon soudnictví a tyto okolnosti proto nemohou být důvodem k pochybnosti o nepodjatosti soudce.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se

nepředpokládal, nebylo by důvodu ani ke konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně namítá podjatost soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiřího Tichého. Žalobkyně na podporu svých závěrů o podjatosti uvedeného soudce Městského soudu v Praze pak tvrdí skutkově okolnosti, jež by se daly maximálně podřadit pod ustanovení § 8 odst. 1 poslední věty s. ř. s., tedy jako okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (je to soudce, který mění své názory na stejnou věc během několika měsíců a přitom odkazuje na jakési myšlenkové pochody, myšlenkových pochodů jsou schopni pouze občané, kteří k tomu mají vytvořeny přírodou předpoklady, soudce Tichý prokazatelně mění své názory jako někteří občané kabát, ve svých rozhodnutích je schopen tvrdit, že podala žádost o dávku v lednu 2006, ačkoliv jde o nesmysl, neboť dávka sociální péče jí byla vyplácena bez přerušování od ledna 2004, apod.).

Podle ustanovení § 8 odst. 1, poslední věty s. ř. s. důvodem k vyloučení soudce však nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Nejvyšší správní soud proto musí konstatovat, že výše uvedené okolnosti, v nichž spatřuje žalobkyně důvod pro námitku podjatosti soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiřího Tichého podle platné právní úpravy nejsou důvodem k vyloučení tohoto soudce, a to ani v případě, že by jeho postup a rozhodování nebyly správné. Žalobkyní tvrzené skutečnosti by mohly být uplatněny v oprávněném prostředku proti rozhodnutí Městského soudu v Praze v této věci, kterým je za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. kasační stížnost, o níž rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Žádnými dalšími konkrétními skutečnostmi, které by nasvědčovaly důvodům podjatosti nebyla námitka žalobkyně odůvodněna, a stejně tak z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud nezjistil žádné skutečnosti nasvědčující podjatosti soudce Mgr. Jiřího Tichého. Žalobkyní uváděné důvody proto nelze bez dalšího považovat za okolnost, která by bránila dotčenému soudci Městského soudu v Praze v nepodjatém rozhodování o žalobě proti napadenému rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy.

Vzhledem ke shora uvedenému a s přihlédnutím k tomu, že se sám soudce Mgr. Jiří Tichý necítí být v této věci podjatým, neshledal Nejvyšší správní soud důvodným návrh žalobkyně na vyloučení tohoto soudce Městského soudu v Praze z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 2 Cad 144/2008.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2009

JUDr. Jaroslav Hubáček

č. j. Nao 65/2009 - 147

předseda senátu